

Narava in Gozd učita

Jože Prah

Človeška družba je majhen delček ekosfere, pa vendar ima (zopet) močan vpliv na vse sfere. Ali poznamo resnico skupnega pašnika?

Znaki globalnega spreminjanja ekosfere se spremljajo in narekujejo pot paradigme v trajnostnem razvoju, kar pomeni delovanje ljudi v obsegu sprotnega obnavljanja ekosfere in ne preko njene asimilativne zmožnosti. Ta aksiom omogoča živost ljudi v sreči sobivanja in prasili: ljubezni. In le na ta način bomo ohranili potenciala ekosistemskih storitev. Znati moramo razvozlati zanko delovanja različnih ravni ekosistemov tako v naravi kot okolju oz. celotni ekosferi. Zato je še kako pomembno izobraževanje.

Velik kos pogače učenja, doživljanja, čutenja...lahko asimiliramo v sami naravi, kjer se učimo drugače. Naravno okolje je prečudovito in se bohoti v vsej svoji lepoti, kot je značilno za vsak letni čas. Gozd je prostor, ki daje veliko možnosti za raziskovanje, opazovanje, kreativnost in eksperimentiranje. In to enkratnost vrednot lahko strnemo z Gozdno učilno oz. gozdno pedagogiko. Mnogokrat težko zaznamo izjemnost ekosistemskih storitev, ali pa jih celo ne želimo videti. Pri gozdni pedagogiki je učenje posredovano z neposredno in posredno zaznavo, ki vsebuje učenje z delom - s srcem in glavo. Gozd je hkrati medij in kraj za izobraževanje, ker se interdisciplinarno mišljenje lahko dobro doživi ravno v zvezi z zgledom dolgotrajnega razvoja in prikazuje mrežasto strukturirano mišljenje in dovzetnost za kompromis, povezanost, sodelovanje in solidarnost. Gozd je zelo primeren prostor za prikazovanje interdisciplinarno povezanih načinov dela (kemija, fizika, geologija, meteorologija, pedologija, hidrografija, botanika, zoologija itn.). Prakticiranje življenja, ki je blizu naravi, je dober primer razumevanja stabilnosti in (dolgotrajne oz. stalne) porabe naravnih virov. Gozdna šola tako daje druge oblike ekološke pedagogike, ki prispeva k izpolnitvi normativnih ciljev koncepta stabilnosti, s tem da usposobi ljudi za pogovor o okolju in odgovorno ravnanje z njim. Ta simbioza z gozdom, daje pridih vseživljenjskega snovanja učenja in medgeneracijskega druženja.

Še bolj usmerjeno zaznavanje nam lahko dajo učne poti oz. tematske poti, ki so označene ali neoznačene. Pot uporabniku ponuja doživetje izbrane tematike. Tematske poti imajo: informacijski, izobraževalni in rekreacijski namen. So tiste, ki nudijo izjemen izobraževalni – poučni moment.